

březen 2008

číslo 1

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA
SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA
Česko – americký klub
The Czech – American Club
Na Poříčí 6, Praha 1, 110 00 Czech Republic
Tel. +420-2-2421 0813, fax: +420-2-2421 5561
www.spusa.cz

BULLETIN

NÁZORY - INFORMACE - DISKUSE - HISTORIE - DOPISY

patakolona@sametova.cz

Nepřestat věřit v princip, že zlu je nutno čelit silou!

Takže, jak praví realita, měli bychom s obranou Evropy skončit. Proč? Dle velitele ruských strategických raketových vojsk Nikolaje Solovcova začnou ruská strategická vojska využívat bojová zařízení, která překonají každý systém raketové obrany platný v současnosti, včetně toho, který má být realizován v České republice a Polsku. Dle slov tohoto pána ruské rakety mohou být namířeny na Čechy i Polsko. Ze závěru informací vyplývá, že veškerá práce našich aktivistů v Brdech a v celé české kotlině přišla nazmar a to díky staré osvědčené poučce z let padesátých, která praví: Ruský člověk opět překonal strýčka Sama. Tímto konstatováním může být levice v Evropě (i u nás) v klidu, protože pokud k nám přistanou nějaké rakety, mohou být jen z Ruska, tedy levicové, a to příliš bolet nebude, hlavně že tu nebude těch dvě stě „Amíků“ s koulí. A abychom přišli na jiné myšlenky, pozvali nám soudruzi odpůrci radaru na scénu pana Güntera Grasse, obersta (leutnanta?) zbraní waffen SS a nositele Nobelovy ceny, který zde četl, mluvil a jako mnoho minulých návštěv i radil. Argumentoval svými zkušenostmi z Wehrmachtu a jak v otázce obrany, tak v otázce přístupu k Američanům. A protože mluví stejnou řečí jako naši soudruzi (kterým ovšem chybí ty zkušenosti z waffen SS), vyzývá náš národ: „Nedrážděte Putina a Rusko!!“ On sám věří, že bushovské trauma brzy skončí a Američané začnou zpytovat svědomí i s ohledem na svou historii. Zřejmě má na mysli boj proti nacismu a komunismu, z čehož by vyplývalo, že bojoval na správné straně!? Nakonec, není se co divit. Jeho „waffen SS“ dostali v Ardenách od Amíků přes držku a on sám byl raněn (kde neřekl), ovšem čemu lze vyjádřit údiv, jaký že to má švédská královská akademie věd slušně řečeno „zmatek“ v administra-

tivě, když uděluje prestižní mezinárodní ocenění lidem spjatým s fašistickou ideologií (není to poprvé, co SS zde účinkují). U pana Grasse to není náhoda, když byl bez nátlaku členem „Jungvolku“ a do SS také nebrali kdekoho, stejně jako do Gottwaldových milicí. Naproti tomu nelze stále omlouvat minulost lidí tohoto kalibru – dávným mladickým pochybením. Tato formulka se silně vžila po roce 1968 až 1989. Znam konkrétní případ ředitele velkého podniku, který v padesátých letech vstoupil do strany s výučním listem a cílem kariéry. Vše se mu splnilo až do doby prověrek, kdy soudruzi zjistili, že tento kádr do 19 let ministroval při mších v kostele ve své rodné vsi. Na toto sdělení odpověděl: Soudruzi, byl jsem pomýlen a žil v bludu. Strana mě osvobodila! Vzhledem ke konexím, kterými byl obklopen, mu strana odpustila. Ve funkci dožil do svého odchodu na penzi a v roce 1992, kdy podnik skončil, odkoupil za směšné peníze (stejně jako ostatní pomýlení z jeho okolí) strojové vybavení dílen a začal podnikat. A pokud žije, podniká dodnes. A před částkou finanční, pokud jde o důchod, mohou účastníci 3. odboje se svým životním minimem jen smeknout.

Vrátíme-li se k našemu tématu radar, přišla mimo pana Grasse i jiná návštěva, která nám naši iniciativu rozmlouvala. Bývalý náměstek ministra obrany Spojených států pan Philip Coyle, který přijal pozvání našich odpůrců radaru. Názorně vysvětloval, že zasáhnout střelou letící 27 000 kilometrů v hodině, je jako trefit na první odpal golfovou jamku, která se pohybuje stejnou rychlostí. Nevím, jak mu jde golf, ale jeho cesta k nám a jeho důkazy utrpěly totální debakl, když vzápětí jeho krajané sestřelili satelit, který se pohyboval mnohem rychleji, se zhasnutým motorem, tedy se sníženou sledovatelností a ve výšce

Z OBSAHU:

● David Zeisberger ● Znovu kino USA ● Pobočka SP USA OSTRAVA ●

pokračování ze str. 1

200 kilometrů. A to vše za asistence radaru na Marshallových ostrovech, který má být u nás. Oslovovat těmito argumenty soudružskou opozici nebo její odnož „Ne základnám“, jejíž mluvčí Jan Májíček, který jménem členů tohoto spolku oficiálně blahopřeje teroristické organizaci Hizballáhu, že porazil svými raketami Izrael, je bezpředmětné, ale o to více nesmíme přestat věřit v princip, že zlu je nutné vždy čelit silou. (MF Dnes). Na tyto české společnosti by snad platil nadpis článku z MF Dnes „Škoda, že to Čechům nespadlo na hlavu, to by na to do jara nezapomněli“ (míněně sestřelený satelit). Na levou odnož naší společnosti neplatí ani argumenty „MAAE“, což je zkratka pro Mezinárodní agenturu pro Atomovou energii, která ve své zprávě uvádí, citují: Íránský jaderný program vzbuzuje vážné obavy a není jisté, zda země nevyrobí atomovou bombu. A reakce z Moskvy. Rusko jménem ministra zahraničí Sergeje Lavrova vznáší ostrou kritiku na adresu Íránu ve vyvíjení raketové techniky a obohacování uranu. To je v reakci na prohlášení íránského prezidenta, že Írán se nikdy nevzdá obohacování uranu a nikdy nezastaví svůj jaderný program. Tolik fakta. Z Ruska! Naše záhumenkáře a Májíčky z přátel Hizballáhu to nepřesvědčí a budou to své zakódované „Ami go home“ z padesátých let opakovat až do nového „vítězného února“, ve který věří.

A do třetice návštěv nesmíme zapomenout na jednu, která je opět ze Spojených států a která ke své osobě přidává slůvko emigrant. Známe dost lidí, kteří opustili Československo po roce 1948 a kteří jsou pod pojmem emigrant – politický vystěhovalec v podvědomí vedeni právem. Žádný z nich ovšem neemigroval tak, že odjel do náručí své rodiny v Ženevě, která zde jako kádr KSČ reprezentovala totalitní režim. Tato návštěva (problematická) tohoto rádoby Američana se zděděnými komunistickými geny Americe a radaru rozhodně neprospěla a spíše uškodila než pomohla. „Američan“, který kandiduje za levici, který jako cizinec složil přísahu věrnosti Spojeným státům, kterou je bez váhání ochoten zrušit za vedoucí postavení v jiné zemi, tento rádoby politik handlující se slibem věrnosti, přesněji řečeno regulérní zrady, tento elementarista rozhodně není představitelem Američanů, těch, kteří bez jakýchkoliv podmínek a výhod dvakrát v údobí čtyřiceti let osvobodili Evropu. Jeho návštěva přinesla novinové články v českém tisku pod souhrnným názvem „Proč nemilujeme emigranty“ a podobně. Obsahem jsou pak úvahy bývalých soudruhů z vládních postů o tom, jak lze věřit Američanům, kteří zrazují přísahu a zároveň chtějí skládat novou jako vrchní velitelé naší armády. Myslím, že jeho návštěvy v České republice, pokud touží poznat folklór, by byly vhodné

jen s cestovní kancelář a průvodcem, který by mu vysvětlil, že tahle banánová republika ve středu Evropy, jak si ji vede ve svém podvědomí, rozhodně nepotřebuje změny, které má na mysli se svými levičovými kumpány. A pokud jde o emigranty, o kterých vypráví šumavská hraniční pásma, pokud jde o Mašiny, Palmry, Rambousky a ty další idealisty, tak ti jsou vítáni stejně tak jako Ron Kadish, Obering, se kterými lze doufat, že radar bude. Pokud ten cíl splníme, pak bychom neměli zapomenout, že na začátku této dlouhé cesty stál před dvaceti pěti lety člověk jménem Ronald Reagan, prezident, jehož program protiraketové strategie obranné iniciativy (SDI) – tzv. hvězdných válek, započatý 23. 3. 1983 „říší zla“ deprimoval. A byl to on, kdo nedbal na výhrůžky a dosadil do západní Evropy rakety středního doletu „Pershing 2“ jako kompenzaci proti sovětským „SS 20“. Sestřelení satelitu, obranný radar, účinnost systému protiraketové obrany, která je funkční, je i zásluha Ronalda Reagana. My jako Česká republika bychom měli mít na zřeteli slova generála Rona Kadishe, že sestřelení satelitu je mezník v budování protiraketového štítu a radar v Čechách výrazně pomůže celé síti systému obrany a odvrací rizika napadení, ať se přesunou kamkoliv. Máme možnost být aktivní součástí tohoto systému. Radar je obrana a může vadit jen útočníkovi! Češi jako celek dnes vidí, že česká intelektuální elita bere v čase dohledném za partnery ve vládě komunisty a stejná parta „elity“ nám servíruje své bývalé brášky ze strany typu Dienstbiera, Rychetského na hlavu státu. Tito dnes pánové, dříve soudruzi, zapomínají, že jejich účast v Chartě 77 coby očistci nemůže smazat a odčinit jejich zásluhy a konání pro stranu v době padesátých let dvacátého století. Pokud Češi toto sousto nespoknou, snaží se předložit ve spolupráci se spolkem soudruha Filipa zboží z dovozu – západní – tuzexové, jak bylo pro minulé prominenty zvykem. Předkládají plagiát bez záruky s vírou, že je to pro Čechy jak texasky za bony. Myslí stejně, jako prodejci plagiátů z dovozu ve vietnamských tržnicích. Předkládají člověka, který neví, koho bude v Americe volit (MF 23.3.). Je to kandidát neználek nebo kandidát alibista? Obě verze jako pro kandidáta nevyhovující! Měli bychom si počkat při svém výběru, až budou „registry StB“ volné na internetu a přesvědčit se, kdo a co byl, protože jak ukázala současnost, někdy ani sám kandidát neví týden před volbami o své minulosti vůbec nic! Díky novinářům se to dověděl! A pokud bychom byli nuceni kandidáty na prezidenta importovat, tak rozhodně ne samozvance posvěcené a doporučené levicí, ale vybrat si lidi typu Johna McCaina, který má jako veterán zkušenosti z několikaletého absolvování vězení a mučení sesterské strany soudruha Filipa v Severním Vietnamu. Rozhodně by lépe pochopil třetí

dokončení ze str. 2

odboj než někteří naši občané.

Z historických dedukcí nám vyplývají fakta, že od založení Československého státu jsme měli v pohraničních oblastech pátou kolonu, která svojí iniciativou dovedla překonat i bunkrová pásma obrany vybudovaná nejlepší technikou té doby a stejně jako Maginotova linie ve Francii byla prohlášena za nepřekonatelnou. Název Pátá kolona má svůj původ ve Španělsku v letech 1936 – 39, tedy v době občanské války, kdy generál Franco postupoval se čtyřmi kolonami vojsk na Madrid a dobyl jej pomocí zrádců ve městě. To byla jeho pátá kolona, jejíž smysl historicky je působit rozklad uvnitř. Svoje páté kolony měla Francie, Sovětský svaz, Protektorát Čechy a Morava atd. Pátou kolonou bylo v předválečném Československu i Slovensko. Slovenská republika, státní útvar klerofašistického charakteru, který odtržením od Čech a Moravy vznikl 14. 3. 1939 po dohodě Hitlera s Tisem a Durčanským, mělo svoji armádu, která bojovala proti spojencům a jen díky nápadu stvořit Slovenské národní povstání, které bylo zahájeno obsazením obce Sklabiňa v Turci paralyzány 21. 8. 1944, tedy jen deset měsíců před koncem války, se opět Slováci přihlásili do svazku jménem Československo a nebyli zařazeni spojenci

mezi poraženého nepřítele. Pátá kolona sudetských Němců a Slováků patří minulosti, ale existuje stále. Působí v Poslanecké sněmovně, státní správě, v policii, armádě, v oblasti pohraničních pásem. Tvoří ji bývalí strážci železné opony, drátů vysokého napětí 7000 V, strážních věží, tvůrci minových polí, budovatelé zátarasů. Jsou to bývalí zelenočepečáři PS, kteří jako kádr kádrů nespádali pod armádu, ale pod federální ministerstvo vnitra. Kádr zabijáků oddaných straně, vlastníci automaty, ze kterých posílali smrtící kulky do těl těch, kteří chtěli projít na druhou stranu. Byly to desítky mrtvých, stovky popravených a tisíce odsouzených za přechod hranice. Přímá návaznost na StB. Právě tito bývalí hraničáři sedí ve svých obcích v křeslech starostů a ovládají se svojí lživodespotickou ideologií pohraničí. Nakonec si položme otázku: Je skutečně obrana Evropy závislá na straně v České republice, která vlastní 6 poslanců a čtyři ministry, zmatený pojem o pacifické idey obarvené rudým anilinem páté kolony? Čeká nás nová mise věrozvěstů z Východu? Lidé bděte! Neblbněte!!

Bláha

David Zeisberger

11. 4. 1721 – 17. 11. 1808

Davidu Zeisbergerovi bylo pouhých 5 let, když jeho rodiče opouštěli svůj bohatý dvůr na Moravě v Suchdole nad Odrou. Ani tuhá zima v r. 1726 jim nebyla překážkou na cestě, po krutém pronásledování, za náboženskou svobodu do Herrnhutu v Německu. Tam na panství hraběte Zinzendorfa našli svůj dočasný domov společně s dalšími vyznavači čistého evangelia. Jako patnáctiletý odchází i s rodiči do kolonie v Novém světě (Americe), do Georgie. Měl velké nadání pro cizí jazyky. Mohl zůstat v Evropě a studovat, ale toužil být „služebníkem Pána Ježíše Krista – Beránka Božího.“ Naučil se slyšet něžný a tichý Boží hlas, který jej vedl se zvěstí evangelia k původním obyvatelům Ameriky, k indiánům. Na Velkém irokézském sněmu dne 20. června 1745, kde zasedalo 60 náčelníků z pěti indiánských kmenů – Mohawků, Oneidů, Onandagů, Cayugů a Seneců, byl David přijat do jejich „rodiny“ pod jménem Ganosaracherie.

Mezi indiány se velmi rychle naučil společnému jazyku irokézských kmenů. Jeho příkladný křesťanský život v jejich kolektivu jim dokázal, že je čestný, přímý, nepodvádí, nešidí a jeho Bůh je také Bohem indiánů. Většina irokézských kmenů věřila v jiného

Boha. David jim představil jejich Boha jako Otce, který má Syna, Ježíše Krista. Indiáni to dobře pochopili, protože mají ve svém životě hluboce zakořeněnou rodinnou pospolitost. Najednou viděli svého Boha v příznivém světle, kterému rozuměli. David Zeisberger, jako ostatně všichni Moravští misionáři, když začali svou činnost, napřed studovali mentalitu kmenů a národů. Dnes víme, že to bylo jedno z tajemství jejich celosvětových misijních a osvětových úspěchů. Stávalo se, aby pro evangelium získali otroky, neváhali si navléknout otrocké okovy. Stali se otroky i nevolníky.

Zeisbergerův misijní úspěch mezi indiány se nelíbil ani jedné ze třech znepřátelených stran, které tehdy bojovaly v Severní Americe o moc a o prostor. Britům, Francouzům a bílým osadníkům vadila Davidova nestrannost a opravdové křesťanství „Moravských indiánů“. Nepřátelé proti nim použili nejen hrubé násilí, ale hlavně indiány likvidovali alkoholem. Ale žádné protivenství nemohlo zabránit šíření evangelia. Zeisberger tak navždy zůstává misionářem indiánů, pohřbený i v jejich zemi – Goshe, stát Ohio

Ing. Janča, Ostrava

Glosa k prezidentským volbám v USA

Při sledování, byť vzdáleném, volební kampaně v Americe, si nelze nevšimnout, jak vyvanulo z verbální kanonády demokratů H. Clintonové a B. Obamy téma Iráku. I jim je asi zřejmé, že údělem supervelmoci je přítomnost vojenských jednotek v určitých oblastech světa. Základny US Army jsou nejen v sousedním Německu či Jižní Koreji, ale v mnoha dalších zemích a vezmeme-li v úvahu též řadu misí, je nabíledni velmi, velmi vysoká cena, již Spojené státy tomuto účelu obětují. Proto nelze než souhlasit, aby tak splašená oblast, kterou Blízký východ bezesporu je, měla záštitu v přítomnosti sil, které jí budou prospěšné. Ve zmíněném Iráku se tato skutečnost začíná projevovat vyklížením pozic Al-kajdy. Je možné, že by se McCainovi po eventuálním vítězství ve volbách konečně mohlo podařit přesvědčit tamější obyvatele, jak je hloupé a zcela zbytečné ztrpčovat si život a v záchvatech anti-amerikanismu „čurat do studánky, ze které pijí“.

Ing. Přemysl Urbánek

Pobočka SP USA Ostrava

Pobočka SP USA Ostrava byla původně založena jako Společenství přátel USA a to již v roce 1987, oficiální činnost pak zahájila dne 7. 3. 1988 vydáním prvního Magazínu SP USA – tehdy ještě v samizdatové redakci. V této souvislosti je nutno zmínit zakládající členy pobočky, kteří se, bohužel, díky persekucím nedožili dnešních dnů. Je to v první řadě básník a spisovatel Jaromír Šavrdra a publicista a novinář Karel Biňovec. Po listopadu 1989, již jako pobočka Společnosti přátel USA, se snažila navázat na poválečnou činnost Klubu přátel USA, který se začátkem roku 1946 přeměnil na Americký ústav, (v čele jeho ostravské pobočky byl JUDr. Vladimír Pelc), a která až do zániku po únoru 1948 vyvíjela bohatou činnost, jak o tom dosud svědčí dokumenty v archivu města.

Za dobu 11 let prošla naše pobočka mnoha změnami, např. tím, že původní počet 200 členů se scvrkl na dnešních 12, dále pak, že dosud nemáme své vlastní pevné sídlo. Původně jsme se scházeli v takové dřevěné boudě ve Výškovicích, pak naproti autobusovému nádraží v budově ředitelství ČSAD. Následovala městská knihovna, její cizojazyčné oddělení na ulici Zahradní, potom přímo ve vlastní knihovně na nám. E. Beneše. Při stěhování knihovny jsme její pohostinství museli opustit a scházeli jsme se v kulturním středisku GAMA na Fifejdách. Dále pak to byla polorozpadlá budova na Nádražní ulici č. 157 v Přívoze, pak nás vzal na milost Woodcraft se svým klubem-hospodu, opět na Nádražní ulici. A tak jsme se dostali až do dnešních dnů, kdy nám propůjčuje své místnosti YMCA na ulici Trocnovské také v Ostravě – Přívoze. Ale již se také povídá, že tuto budovu chce městský úřad prodat a YMCA se bude opět někam stěhovat a my s nimi. Po zmenšení

prostor YMCA jsme opět změnili místo schůzek a nyní se scházíme v klubovně pod Evangelickou farou na Husově náměstí v Moravské Ostravě.

Když se tak na ty roky podíváme zpět, je tedy s podivem, že se nám kromě neustálého stěhování ještě občas něco podařilo udělat. Ze začátku devadesátých let se členové pobočky zúčastnili kladení věnců u pomníku amerických letců, kteří zahynuli u Lipníka nad Bečvou, jednou také přímo s tehdejší velvyslankyní Shirley Temple. V době, kdy jsme sídlili na ČSAD, tak jsme měli své vlastní kursy angličtiny, ba dokonce jsme měli i svého lektora, byl jím Mark Laundry. V knihovně jsme se zúčastňovali jejich dnů čtenářů cizojazyčné literatury, získali jsme tehdy z knihovny velvyslanectví cca 2 tisíce různých knih a městská knihovna nám pomohla s jejich umístěním a skladováním. Také jsme zahájili přednášky o státech USA, tehdy v knihovně to bylo o Iowa. Potom už v Gamě to byly přednášky pana Ing. Stanislava Kubíka, Čechoameričana a učitele na obchodní škole, o Aljašce a Havaji. V roce 1997 jsme měli zde také besedu se spisovatelem literatury faktu panem JUDr. Jaroslavem Pospíšilem o jeho knize „Hyeny, hrdinové a ti druzí“, mapující svědky událostí v odboji i poválečné z let 1938 – 48 na střední a východní Moravě. Od roku 1995 jsme také začali pořádat Valentine's day, nejdříve v Gamě a pak v Klubu Nashville, od roku 1999 pak v témže klubu pácháme i Halloween. Ve spolupráci s YMCA jsme uspořádali několik přednášek našich cestovatelů s promítáním diapozitivů jako o Izraeli, Egyptě, Thajsku a Kašmíru. Členové naší pobočky se také zúčastňují akcí pořádaných jinými pobočkami jako Brno, Praha, Rokycany a Krnov. V loňském roce jsme navázali spolupráci s domem knihy Librex, kdy jsme se podíleli na dnech NATO a spoluorganizovali besedu s americkými piloty. Podobně jsme se také podíleli letos na besedě a autogramiádě spisovatele R. Fulghuma tamtéž. Některé z akcí námi pořádaných máme zachyceny i na snímcích, které snad dostatečně dokumentují uvedenou činnost naší pobočky.

Ing. L. Janča

**Překlady některých článků
z časopisu Bulletin
do anglického jazyka najdete na
www.spusa.cz**

Redakce

Znovu kino USA

Začalo to najednou, skoro v jediném dnu. Nejdříve telefonát, ve kterém se zrodil původní nápad, hned na to rychlá konzultace na půdě vzdělávacího střediska, ve spolupráci s paní ředitelkou Maňhalovou a ing. Kličkou dostalo vše konečnou podobu.

Myšlenka pokračovat v kulturních pořadech s promítáním amerických filmů byla tedy na světě, upřesněná do detailů, ale i podpořená e-mailem, který přišel na vzdělávací středisko. Pan Dr. Helbich omluvil svou dosavadní kulturní promítací činnost z důvodů delšího léčení, pozdravoval všechny členy SP USA a popřál nám v jeho pokračování úspěch. Počítali jsme se samozřejmě podporou vedení i samotného členstva a nespletli jsme se. Ohlas po dalších pozvánkových telefonátech byl příznivý, vznikl i první barevný plakát a tak je vše připraveno spustit druhou řadu. Nevím, jak vhodný čas je nutno použít, ale určitě platí, že:

12. března 2008 v 16 hodin

Praha 1, Na Poříčí 6, ve studovně č. 3 vzdělávacího střediska bude promítání amerického muzikálu

SOPHISTICATED LADIES

(Broadway Swing Musical based on music of Duke Ellington)

Ano, bude to minulý čas, přestože toto oznámení do našeho bulletinu bylo podáno 11. března 2008. V průběhu dalších promítání uvidíme nejen filmy hudební, které budou převládat, ale také cestopisné, společenské, komediální, vojenské i westernové. Snažíme se o průřez americkou zábavní kulturou, jak si ji Američané vytvořili a jak ji milují po celou dobu jejího vývoje. Neuvěřitelně velké procento Američanů pracuje na svém a ve svém showbusinessu. Samozřejmě rádi zpívají, tančí, koncertují, ale i prodávají a kupují Američany na deskách a filmech zase pro jiné Američany. Mají rádi pohádky, Sci-fi, dobrodružnost, romantiku, sportovní a válečná vítězství, ale i porážky. Právě proto si ani nemusíme připomínat, že americký film je nejen reálný, pravdivý, scénicky poutavý, ale ve velké míře vyhledávaný i jinými státy světa.

Na našich filmových setkáních budeme také mluvit o možnosti promítání dalších filmů z majetku členů naší pobočky. Zatím bude před námi cca 47 promítacích dnů, které se budou konat **každou středu vždy v 16 – 18 hodin** na stejné adrese, vyjma července a srpna, což jsou prázdninové měsíce. Program na celý měsíc bude vždy umístěn na vnitřní straně vchodových dveří vzdělávacího střediska. Pro březen 2008 byl tento plán:

12. 3. 2008 Sophisticated Ladies – výpravný muzikál

19. 3. 2008 Byl jsem při tom (Being There) – tragikomedie

26. 3. 2008 USA: Texas, Hawaii a Las Vegas – cestopisy

Přes snahu filmy časově označit a naplánovat a zároveň technicky prověřit, je nutné vyhradit si částečně jak změnu tak i délky programů. Předpoklad těchto výhrad bude nepatrný. Zato přeji veliké zážitky z uváděných filmů.

Zbyněk Liška

Zákonem povolené tresty smrti za dopravní přestupky

Tyto tresty umožňuje zakládat povolení stavět na komunikacích betonové zábrany. Tyto mohutné betonové bloky vystupují často bez výrazného upozornění na rychlých komunikacích, bývají příčinou smrtelných zranění.

Při projektování těchto zábran, jejichž úkolem je někdy ochránit přecházející chodce, jinde svést dopravu do správného směru, projektanti dostatečně nevážili, že tyto neočekávané překážky v hustém provozu za nízkého osvětlení často řidiči spatří na poslední chvíli. Navíc při různých kolizních situacích, i když o zábranách vědí, nemohou střetu s nimi zabránit.

Střet s těmito mohutnými betonovými bloky je však téměř vždy i při pomalé jízdě pro automobilisty tragický. Přitom je zcela zřejmé, že betonové bloky lze nahradit zábranami, které nemají při střetu tak katastrofální následky.

Prosinec 2007

J. Holub

Pozvání členům SP USA

Pražská pobočka vás zve na setkání v Americkém centru dne 6. května 2008 v 15.00 hod. k výročí osvobození západních Čech 3. americkou armádou.

Další setkání proběhne 10. června 2008 (úterý) od 17.00 hod. do 19.00 hod. opět v americkém centru za přítomnosti tiskové mluvčí velvyslanectví USA paní Victorie Silvermann, která opět odpoví na široký okruh vašich otázek.

Těšíme se na vaši účast.

J. Bláha

Inzerce na stránkách Bulletinu je tu pro Vás!

Dovolujeme si vám nabídnout naše stránky k prezentaci cílů vašeho podnikání.

Stránky časopisu "BULLETIN" čtou čtenáři nejen v České republice, ale i ve Spojených státech amerických, a proto vám mohou otevřít cestu právě do této země.

Texty v angličtině i češtině. Zkuste inzerce v Bulletinu!

Ceník inzerce:

Sloupek 8 x 12 cm = 1 500 Kč

16 x 12 cm = 3 000 Kč

Informace/Information:

Bláha Jaroslav, Lužická 7, 120 00 Praha 2, Czech Republic

e-mail: blaha.jaroslav@centrum.cz

OFFER OF ADVERTISEMENT IN OUR BULLETIN

WE ARE OFFERING OUR BULLETIN PAGES FOR PRESENTATION OF YOUR BUSINESS INTERESTS IN CZECH REPUBLIC. CZECHS ARE INTERESTED IN LIFE IN UNITED STATES AND MORE OF THEM ARE TRAVELING TO UNITED STATES THEREFORE THEY WILL READ ALSO YOUR ADVERTISEMENT.

ADVERTISEMENT CHARGES

3 INCH x 5 INCH = 50 DOLLAR

6 INCH x 5 INCH = 100 DOLLAR

7 INCH x 9 INCH = 150 DOLLAR

**SPOLEČNOST PŘÁTEL USA
SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA
Česko – americký klub
The Czech – American Club
Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, Czech Republic
tel.: 224 210 813**

**REDAKCE: J. Bláha, BULLETIN SP USA
mobil: 721 910 475
e-mail: blaha.jaroslav@centrum.cz
Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, CZECH REPUBLIC**